

Shai și Emmie
JOACĂ
ÎNTR-UN MUSICAL!

Quvenzhané Wallis

Cu Nancy Ohlin

ILUSTRAȚII DE Sharee Miller

TRADUCERE DE Teodora Tomș Zaharia

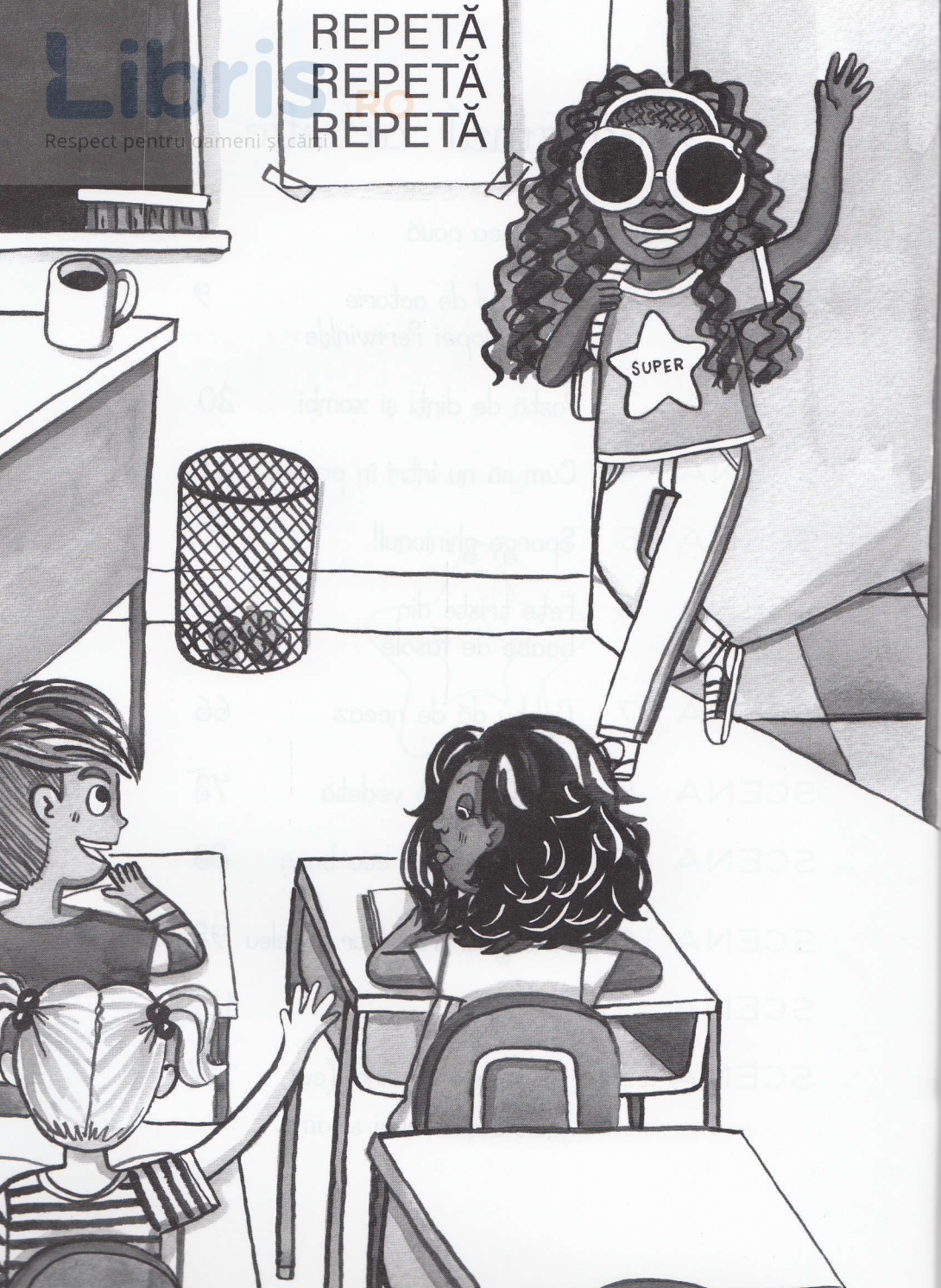
Programul artistic

SCENA 1	Fata cea nouă	1
SCENA 2	<i>Manualul de actorie al Penelopei Periwinkle</i>	9
SCENA 3	Pastă de dinți și zombi	20
SCENA 4	Cum să nu intri în panică	31
SCENA 5	Sparge ghinionul!	40
SCENA 6	Fete triste din boabe de fasole	56
SCENA 7	Gabby dă de necaz	66
SCENA 8	O adevărată vedetă	73
SCENA 9	Alegând calea cea bună	83
SCENA 10	Triunghiul ursuleților de jeleu	95
SCENA 11	Cortina!	103
SCENA 12	Petrecere de final (cu mult cașcaval și salam)	114

Libris

Respect pentru oameni și cărți

REPETĂ
REPETĂ
REPETĂ

SCENA 1

Fata cea nouă

Shai Williams își puse ochelarii de soare și intră la ora de teatru.

– Vă rog, fără fotografii! spuse ea cu o voce care aducea cu a unei vedete de film. Îi plăcea să-și facă apariția în felul acesta.

Toată lumea începu să râdă... mai puțin o fată îmbrăcată într-o rochie verde de vară care părea nedumerită. Shai nu o mai văzuse niciodată până atunci. Oare cine era?

– *Shai!* se auzi strigată în șoaptă. Era Emmie Harper, cea mai bună prietenă a lui Shai, cea

care șopti ca pe scenă. „Șoptitul ca pe scenă“ era ceva ce învățaseră de la doamna Gremillion la ora de săptămâna trecută. Era un fel de șoptit mai tare – așa cum făceau părinții lui Shai de fiecare dată când aceasta se agita la biserică sau îi dădea mâncare Dulcineei pe sub masă.

Shai se așează în banca de lângă Emmie. Când își puse ghiozdanul turcoaz pe podea, inițialele de pe el, scrise cu pietricele, străluciră în lumina soarelui – *SRW*, adică Shaianne Rosa Williams. „Shaianne“ se pronunța „Shay-Anne“, deși de multe ori se auzea greșit ca „Shy-Anne“. Cu toate acestea, lui Shai îi plăcea numele ei pentru că era un amestec din numele părinților ei: „Shaquille“ și „Annemarie“.

– Frumoasă apariție, spuse Emmie, complimentând-o.

– Mersi! șopti Shai ca pe scenă. Cine este fata în rochie verde?

– Este nouă. Libby a auzit un zvon cum că ar fi o actriță profesionistă, răspunse Emmie.

Shai își scoase ochelarii de soare.

– Poftim?

– Libby crede că a apărut la TV. A, și ghici ce-a mai auzit?

Emmie vorbea în continuare, dar Shai nu o mai asculta. Ea rămăsese încă cu gândul la faptul că noua fată era o actriță profesionistă.

Dacă mergi la Școala de arte interpretative *Castanul Dulce*, nu poți deveni decât un actor profesionist, un muzician sau un dansator bun... într-o zi. Este o școală primară cu clase de la grădiniță până la a cincea, iar Shai și ceilalți elevi tocmai începeau să învețe acele abilități de interpretare.

Așadar, ce căuta acolo o actriță profesionistă? „Profesionistă” însemna că avea de lucru; însemna că avea deja adevărate calități de actorie.

— ...*pe această insulă!* Nu ar fi minunatastic? vorbi Emmie.

— Nu e ca și cum aș fi invidioasă... sau ceva de genul. În plus, este doar un zvon, așa că probabil nici nu este adevărat, spuse Shai ridicând din umeri.

— Ce? Shai, tu ai auzit ce am spus eu? Despre musicalul de la clasa a treia?

Doamna Gremillion intră în clasă imediat după ce sună clopoțelul. Elevii tăcură și își scoaseră caietele și stilourile din ghiozdane.

– Bună ziua, băieți și fete! spuse doamna Gremillion.

– Bună ziua, doamnă Gremillion.

Doamna Gremillion făcu o pauză dramatică și privi prin încăpere. „Pauza dramatică“ fusese o altă lecție recentă. Însemna să fii tăcut într-un mod interesant, astfel încât publicul tău să asculte cu atenție orice urma să spui în continuare.

– Înainte să începem, vreau să fac două mici anunțuri, spuse ea. În primul rând, musicalul nostru din acest an va fi *Cândva, pe această insulă*. Dacă sunteți

interesați să încercați, probele vor avea loc
vinerea aceasta.

Emmie zâmbi.

– Vezi, ți-am spus eu! îi șopti ea ca pe scenă
lui Shai.

Shai sări în picioare. Nu se putu abține, era
foarte entuziasmată! Cândva, pe această insulă era
unul dintre musicalurile ei prefe-

rate. Îl văzuse vara trecută de

patru ori la Teatrul Mic,

pentru că mătușa ei

MacKenzie, cunoscută și

sub numele de mătușa

Macaroane cu Brânză,

o jucase pe Ti Moune,

rolul principal al piesei.

– Shai, ai dori să

spui ceva? întrebă

doamna Gremillion.

– Da! Adică nu! Vreau să spun că aș dori să încerc pentru rolul Ti Moune! izbucni Shai.

– Foarte bine, Shai! spuse doamna Gremillion.

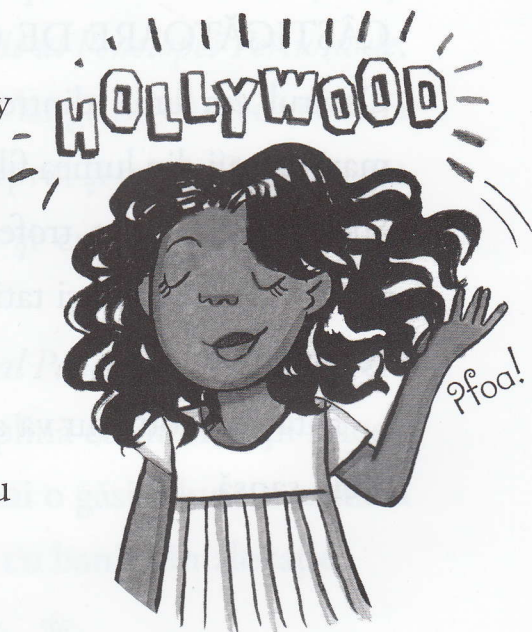
Fata cea nouă se ridică în picioare și le făcu ușor cu mâna.

Doamna Gremillion încuviință către ea.

– Da, Gabby, tu ești cel de-al doilea anunț. Copii, ea este Gabriella Suprema. Împreună cu familia ei, tocmai s-au mutat aici din Los Angeles, California.

– De la Hollywood, mai exact, spuse Gabby fluturându-și părul.

De la Hollywood?
Shai își strâmbă atât de tare fața încât o duru nasul. Hollywood era locul în care se făceau filmele și emisiunile TV.

Așadar, Gabby era o actriță profesionistă, până la urmă?

Nu că Shai ar fi invidioasă sau... ceva de genul acesta.

În orice caz, nu există niciun pericol ca doamna Gremillion să vrea să o înlocuiască pe Shai, cea mai bună actriță din clasa a treia. Oare Gabby avea un trofeu strălucitor din aur pe care scria VIITOARE CÂȘTIGĂTOARE DE OSCAR?

Oscarul era unul dintre cele mai mari premii din lumea filmului.

Shai primise acest trofeu de ziua ei, de la mami și tati, dar ce contează?

Fata cea nouă nu va avea nicio șansă.

